

személyes kötet közli a tájra vonatkozó földrajzi leírásokat, a helyi önkormányzat szervezetének változásait elrendelő jogszabályokat, a műemléki topográfiák és jegyzékek ide vonatkozó fejezeteit, a turista útikalauzok dokumentum értékű faluismertetőit és összefoglalja 46 törzsökös birtokos család, illetve itt élt vagy innen elszármazott híres ember életrajzát. A könyvet XVI-XX. századi térképek részletei, régi képeslapok, dokumentum értékű fényképek, művészi színvonalú tájképgrafikák, környékbeli népművészetre jellemző himzésmotívumok rajzai illusztrálják gazdagon és igen izlősen.

Az Antal Károly fő művének tekinthető kötet áttekintése is mutatja, milyen gondossággal, hozzáértéssel, szeretettel végezte honismereti és helytörténeti kutatómunkáját a szerző. Kéziratban elkészült a Cserhát-völgyi Honismereti Közlemények 2. száma is, amelyben a hat község történetére vonatkozó levéltári és kéziratári forrásokat adja közzé. Csak remélni lehet, hogy ez a kötet is megjelenik – postumus műként. A Cserhát-völgyi monográfia megírása az utódok számára – Antal Károly gyűjtőmunkájára támaszkodva – nemes és szép kötelesség lesz.

Tíz évig dolgozott a Szécsényi Házipari Szövetkezetben, mint műszaki vezető. A környék népművészetének alapos ismerőjeként a szövetkezet egyik kulcsembere, a népművészeti textilipar egyik legjobb szakembere volt. 1981-ben ment nyugdíjba, már alig várva, hogy kizárólag honismereti és helytörténeti szenvedélyének élhessen. 1978-ban, amikor a volt Forgách-kastélyban létrejött a Kubinyi Ferenc Múzeum, neki ajándékozta régészeti és ásványgyűjteményét, de a gyűjtőmunkát tovább folytatta, miközben fő energiáját a Szécsényi Honismereti Híradó szerkesztésére, megírására fordította. Társadalmi, közművelődési tevékenységéért Szécsény tanácsa, valamint Nógrád megye Hazafias Népfront és múzeumi szervezete számos emléklappal fejezte ki elismerését. A Hazafias Népfront Országos Tanácsa a honismereti mozgalom 25. évfordulóján, 1985. július 8-án emlékéremmel jutalmazta kiemelkedő munkásságát. Utolsó elismerését, a Szocialista Kultúráért kitüntető jelvényt már nem vehette át, a halála utáni napon fiainak adták át.

A régi jó barát, Patay Pál régész kondoleáló levele egy gondolatával búcsúzik tőle: „Arany János írta Széchenyit illetően: nem hal meg az, ki milliókra költi dús élete kincsét, ámbár napja múlt... Károly, ha nem is milliókra, de több ezer szécsényi és nógrádi ember javára költötte élte kincsét, a magyar kultúra szeretetét, a magyar múlt megbecsülését. Éppen ezért az ő emléke is tovább él mindazokban, akiknek Szécsény kedves... akik munkáját becsülték és tanultak belőle.”

Pálmány Béla

HÍREK

Az Erd Városi Tanács és a Magyar Földrajzi Múzeum szervezésében 1989. október 9-én felavatták Domonkos Béla szobrászművész **Teleki Sámuel**-szobrát. A szoboravató beszédet *dr. Fűsi Lajos*, a Magyar Földrajzi Társaság társelnöke mondta, majd *dr. Gábris Gyula* egyetemi tanár, a Magyar Földrajzi Társaság főtikára méltatta Teleki Sámuel utazásának földrajzi és tudománytörténeti jelentőségét. Az ünnepségen közreműködött az erdi Bukovinai Székely Népdalkör *Kóka Rozália* vezetésével.

